

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravištvo, na katero naj se blagovoljjo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami „Slovenskemu Narodu.“

Bukarešt 8. junija. Ruski car je sem prišel in je bil z velikansko navdušenostjo in s sijajem sprejet.

Carigrad 8. junija. (Turški vir.) Rusi so poskušali včeraj mej Nikopoljem in Sistovo čez reko Dunav preiti, ali turška kanonada jim je ubranila prehod.

Dubrovnik 7. junija. Poskušanje Turkov, prehod pri Maljatu z orožjem prisiliti si, je izpodletelo. Turki so izgubili dve do tri tisoč mož.

Iz Ostroga se telegrafira 6. junija: Včeraj je oddelek črnogorskih čet napadel Kolašin in je prodril do Stožra, šest ur hoda čez Taro. Črnogorci so vzeli in porušili pet turških kul, posekali so posadko in vse Turke, kar jih je tam bilo, ter so vplenili veliko orožja in nad 2000 ovac, konj in goved. Črnogorcev je padlo 47 mož mrtvih in ranjenih.

7. junija pa se telegrafira od ravno tam: Včeraj je vsa turška sila iz Spuža napadla Črnogorce v Martinicah. Boj je bil jako hud in je od ranega jutra trajal do popoldne. Turški častniki so morali svoje ljudi poditi s silo v boj, ker so večkrat začeli omahovati. Končno so Črnogorci začeli s handžarom dreti mej Turke, da so ti divje začeli bežati v trdnjavo Spuž. Pustili so na bojišči nad tisoč mrtvih in ranjenih, mej njimi tudi več častnikov. Črnogorci so naplenili mnogo orožja; mrtvih so imeli 50, ranjenih 45.

Ravno tisti dan, 7. t. m. je knez Nikola ukazal bombardirati fort Uzrinice, na potu od Belopavličev proti Nikšiću prva in največja trdnjava. Deset minut so Črnogorci streljali z vspehom, tako, da je več projektilov palo celo

v Nikšić, in trdnjavo je padla Črnogorcem v roke. Turki so po noči sami požgali vse kule in hiše okolo Nikšića in so pobegli v trdnjavo.

V Dugi soteski in pri Krstci pa dozdačij se zgodilo še nič odločilnega. Črnogorci in Turki so v prejšnjih nastavljenjih. Vse turške čete se zbirajo pri Gačkem. Trdnjavi Nikšić pa živeža jako manjka.

Vojska.

Carigradskemu zgornjemu turškemu telegramu, da so Rusi poskušali pri Nikopolji čez Dunav priti, ali da niso prišli vsled turške kanonade, menda toliko nij verovati, kakor nij bilo verovati včerajšnjim poročilom, da so Turki Črnogorce pretepli.

Zgoraj priobčeni telegrami iz Ostroga in Dubrovnika pripovedujejo, da so naši hrabri Črnogorci Turke na dveh krajih dobro oklestili, a v soteski Dugi je najbrž bitka neodločna ostala, ker oba sovražnika stojita vsak na svojem mestu. Turki niso skozi Dugo prišli, Nikšića ne osvobodili. Upamo za gotovo, da bodo tudi od tu krvave glave odnašali.

Da bode Rusom prehod preko Dunava res težak, in sicer prvič za to, ker so zdaj na spomlad vsled tajanja snega po planinah vse reke, ki se v Dunav izlivajo, silno narasle, drugič pa, ker bodo Turki s Krupovimi kanoni mogli narejanje mostu dan denes vse drugače braniti, nego v prejšnjih vojskah, ko je bilo vse strelno orožje še menj dovršeno in menj strašno: to se sme pričakovati. Ali gotovo je, da bodo Rusi tu in tam, marsikje, poskušali glavni most delati, da bodo Turke s tem motili; kje ga pa z vso silo za res narediti hočejo, tega gotovo niso dozdačij še povedali ni živemu krstu.

Naš narodni boj.

I.

Ne bomo nič novega povedali, ali kar je bilo že posamezno poudarjeno, (brez konfiskacije —) hočemo zbrati.

Nas Slovencev je malo število. Ako bi hoteli kot Slovenci živeti in kot 1½ milijon močan narodič mej velikimi sosedi slovensko narodnost ohraniti, bile bi naše težnje sicer zmirom hvale vredne, ali težnje bitja, ki v zvezde gleda, ki pa premalo pomisli, da na zemlji stoji. Ako bi hoteli svoj narod do visoke kulture popeljati, ki na strogo le slovenskih tleh stoji, bilo bi to zastoj; ako bi hoteli se popeti do merodajnega faktorja v državi kot le Slovenci, bilo bi to brezvspešen trud. Ali ker je Slovanov toliko milijonov v Evropi in celo v Avstriji, ker smo mi Slovenci sili velicega tega slovenskega naroda, nij prazno, nij smešno, da vodimo za ohranitev svoje slovanske narodnosti naše skrome sile, pa vendar svoje sile v boj.

Kaj bi Slovenci izolirani na svetu, brez sorodnih si bratov zmogli! Čez dolgo ali kratko bi bili poitaljanjeni in ponemčeni. Našlo bi se sicer zmirom plemenitih mož, ki bi za ohranitev našega naroda delali kljub prepričanju, da so zdravniki na smrtni postelji bitja, kojemu uže odklenkuje, ki nij več rešiti, kateremu njihovo delo, zdravilo le malko življenje prodolžuje, ali tem možem bi energije zmanjkavalo in če tega ne. močje bi ostali brez mladega narastaja, ker prepričanje, da se narodu v grob zvoni, ne vabi mladeži, za življenja polne ideje, ali ideje, ki se še le izcimljajo, navdušene mladeži v spremstvo narodovo; tiho postaja v prsih teh mladeničev in le tedaj pa tedaj morebiti kak krepek žalni

Litek.

Prižigalec.

(Roman, v angleškem spisala Miss M. Cummins, poslovenil J.)

Drugi del.

Trinajsto poglavje.

(Dalje.)

„Vaše zdravje, bojim se, nij — —“

„Moje zdravje je izvrstno,“ rekel je gospod Amory, vstavivši ga sredi neizrečenega stavka. Potem se je blezo prvokrat spomnil, da je treba napeti vso moč in nadaljevati govor, ter je pristavil: „Dolgo se uže nijsva videla. Izpozabil nijsem, kar sem vam dolžan, ker ste bili o pravem času prišli, ko me je napadel Ali, oni izdajalski Arabec s svojimi sleparskimi Beduinci.“

„Ne spominjajte tega,“ odvrnil je Viljem.

„Da sva se našla, bila je zares sreča, a do brota, iz tega izvirajoča je bila mejsobojna, kot je bila nevarnost, katerej sva bila oba nastavljena.“

„Tega ne morem misliti. Podoba je bila, da ste se vi izvrstno razumevali z vašimi spremljevalci in vodniki, če prav so bili tudi Arabci.“

„Se ve da. Jaz sem nekoliko izkušal potovanje po vzhodniških deželah in navadno vem kako naj ravnam s temi lahko umetljivimi srci puščavniškimi. Ko pa sem se združil z vami, prišel sem bil sam na zemljo sovražnih razrodov, ki bi me bili kmalu napadli, ko bi se ne bili k sreči naši bojniki združili z vašimi.“

„Dragi mladi gospodine! vi le malo cinite svojo zaslugo. Vam, ki vse drobnosti dobro poznate, priznam očitno, da ste me bile le vročokrvnost in samoglavost nastavili preteči nevarnosti, katero ste vi tako srečno in spretno

odvrnili. Ne, ne! braniti mi ne smete, da se vam še enkrat zahvalim za vašo neprecenljivo pomoč.“

„Čestiti gospodine! vi obračate,“ rekel je Viljem smehljaje, „moj pohod ravno v nasprotje temu, kar bi imel biti. Ta večer nijsem došel sprejemati zahvale, ampak došel sem po svoji moči zahvalit se.“

„Zakaj, gospodine?“ vprašal je Amory kratko, skoro pusto. „Saj mi nijste ničesar dolžni!“

„Prijatelji Izabele Klintonove so vam dolžni tolike zahvale, da vam je ne bodo mogli nikdar poplačati.“

„Motite se, gospodine Sullivan! storil nijsem ničesar, kar bi le količkaj bilo navezalo prijatelje te mlade gospice.“

„Ali jej nijste oteli življenja?“

„Da; a ničesar nijsem manj nameraval, kot to.“

glas: „Poljske nij še v grobu“ pojemajočo žrjavico domovinske ljubezni vzplamti. A brez mladega navdušenega roja, kaj hoče narod!

Če bi ideja slovanske narodnosti ne bila to kar jo, namreč misel, kojoj se življenja odrekat ne more; (vsaj največji sovražniki uže to priznavajo), če bi Slovanstvo v naši monarhiji in v Evropi res nobene bodočnosti ne imelo, potem bi mi morali verjeti, kar naši „laufbursche“ tujstva, naš nemškutar v svojej zlobi ali bedastoči dokazati hoče, da je namreč ves naš boj zastoj, da smo le zadnji zvesti, ki umrlega domov sprejmejo.

Brez rešitve bili bi mi Slovenci izgubljeni; nič nas ne bi rešilo v času, kjer mesto tihega občevarja mej ljudmi na Thurn-Taxisovej pošti železen hlapec po svetu drvi, spravljajoč ljudi vseh krajev in jezikov v malo časa vkup. Na našem slovenskem jugu je ja dransko morje in skozi srce naše dežele vodi cesta germanizacije do tega morja, ki je tolike važnosti za srednjo Evropo; naše ozemlje je polno podzemeljskih zakladov, železnica, tovarnice rabljajo veliko premoga; „doli na Slovensko,“ je parola naših sosedov, tam ga dobomo kmalu par črevljev globoko in itd., koliko družih potov germanizacije bi se lahko naštel! Tem mogočnim germanizatorjem bili bi mi v našem in bodočem času slabotni narodič, ki bi se težavno branil in le morda gori za gozdi obranil.

Ali mi smo močni, akoravno ne mnogoštevilni ter v obrambi zoper sovražnika, koje nam je naša zgodovina ter občni razvoj sveta v 19. stoletju odpadniki v lastnej zemlji podala, močni zaradi tega, ker smo udje velicega slovanskega naroda. Tolažilno nam sveti ideja, da pride Slovanstvo do svojega slovanskega razvoja, jači nas pogled, da se na vseh progah boj bje za življenje Slovanstva in kar ne more noben izumirajoč narod pokazati, je to: ideja življenja narodovega je ideja naše mladosti in kaj hočemo še več!

Iz Peterburga 5. jun.

[Izv. dopis.]

Naš ruski car „gosudar imperator“ je otšel k dejstvujočej armadi na Dunav. Ruski narod pričakuje željno velikih dogodkov. Jedinodušno in z ljubeznijo spremljajo njegove najbolj vroče želje carjev pot. Carjeva navzočnost bode neizmerno vplivala na rusko vojsko. To ne le oni, ki pozna, kaj pomenja

Viljem se je smehljaj.

„Slučaj nij mogel vas napotiti, da ste se tvegali svojega življenja ter sopotnici rešili življenje.“

„Res, slučaj nij rešil gospice Klintonove pogube, o tem sem prepričan, a zahvaliti se meni ne smete. Zahvaliti se ima nekej drugej osobi, ne pa meni, da sedaj še ne spava v grobu.“

„Kaj smem vprašati, koga menite? Vaše besede se glasé skrivnostno.“

„Mislim ljubeznjivo, blago devojko; da bi to otel, plaval sem k goreči razbiti ladiji. Zgovorila sva se bila, da bode za znamenje pustila vihrati svoj pajčolan. Ta pajčolan je imela gospica Klintonova skrbno navezan in prek glave razgrnen; in našel sem jo držečo se na istem mestu, katero sem bil odkazal onej, ki sem jo iskal; tako sem prevaran varno nesel na breg breme, katero sem nevedoma rešil iz vode, tam pa pustil svojega

pri nas „batjuška car.“ To je utelesenje države in domoljuba ruskega. Za to ga spremlja vera v pravdo in sveto istino našega slavjanskega boja, katera napolnjuje srca naših vojakov, in ki ve, da v borbo Rus zahaja za blago in sveto misel človečanstvo, kristijanstva, bratoljubja, Slavjanstva. Osvobajajo se naši slavjanski bratje, — to je stržen neizmernega našega ruskega in slavjanskega patrijotizma!

Uže v zadnjem dopisu sem rekel, da se naše novinarstvo peča skoro več, nego s Turki, z angleškim držanjem in z angleško vlado. Jako sumnjivo, a tudi jako moževno odločno opazujemo, kako se Anglija proti nam vede. V tem smislu tukajšnje novine, tudi ki sicer Avstriji nijso sovražne, ostro napadajo grofa Beusta in ga dolže da v Londonu vedno zoper Rusijo intrigira in vse poskuša, da bi nasnoval zvezo Anglije z Avstrijo. Dobro pa je, da Beust na Dunaji uže nema več onega vpliva, kakor ga je, Slovanom ne na dobiček, imel leta 1867.

Počili so bili tuji glasovi o tem, da Rusija postaje miroljubna, da bode precej po prvih zmagah pripravljena mir s Turčijo napraviti. To je vse nič. To so le „pobožne“ želje nemško-judovskih in angličanskih žurnalstov in Slovanom sovražnih državljanov. — Ruski časniki in vse rusko javno mnenje moževsko terjajo, da naše slavjansko orožje enkrat odločno zmaga, pa da naša ruska diplomacija te naše pobede tudi ostro in odločno porabi. Mi Rusi nijsmo voljni zastoj velikanskih žrtv prinašati. Za sebe Rusija ničesa ne potrebuje, a za idejo, katerej za ljubo je nesebično v krvavi boj šla, bode ona vse terjala, kar je mogoče.

Rusija bode znala one države, ki bi jej hotele braniti pri dovrševanju slavjanskega dela, isto tako odstraniti, kakor je Nemčija v zadnjem vojski s Francozi to umela. Znano je, kako rešiteljno je germanski kancelar Bismark odgovarjal Angliji in drugim, ki so se silili po Sedanu in pred Parizom za posrednike, in Germanija nij odstopila tačas niti od jedne svojih terjatev, zaupala je smelo na svojo zmagovito vojsko. Tako hoče in more tudi Rusija, če prav se uže v onem nemškem časopisju, ki prej nij bilo zoper Rusijo, prikazujejo sovražni nam glasi, kakoršnih Slavjanom nikdar nij manjkalo, ali kateri bodo še utihnili: tako nam Bog pomoz!

ljubčka, ki je svoje življenje bil žrtvoval, — da — —“

„O vsaj ne, da bi bil umrl!“ vzkliknil je Viljem.

„Ne, da ga je res čudež otel. Idite in zahvalite se njej za življenje gospodične Klintonove.“

„Hvala Bogu!“ rekel je Viljem goreče, „da se lahko strahovite in pogubne dogodbe na pol poravnajo s takimi junaškimi čini.“

Čmerno lice gospoda Amorya se je nekoliko zvedrilo, ko je slišal, kako goreče je mladi mož občudoval blago požrtvovalnost Jeričino.

„Kdo pa je? Kje pa je?“ nadaljeval je Viljem.

„Ne vprašajte me,“ odvrnil je gospod Amory nepotrpnega lica. „Jaz vam ne morem tega povedati, ko bi tudi hotel. Videl je nijsem več po onem nesrečnem dnevu.“

(Dalje prih.)

Srbija.

Novosadska „Zastava“ ima dopis iz Belgrada, kateri poroča, da se bode ta junaška mala slavjanska država zopet kmalu v boj proti Turku vrgla. Pripoveduje se v dopisu, da je do zdaj Rusija le svetovala, naj se od srbske strani dejansko vojno udeležanje ne prenaagli, ali prenaagli, ali je ob enem priznala, da se Srbija ne more dolgo vzdržati vojne nedelavnosti.

Iz Zemuna se dalje brzojavlja, da je knez Milan te dni srbskim oficirjem govoril, da bode kmalu zopet potreba nastala, da se prime za orožje, in da on upa, da bode srbska vojska ono slavo dosegla, katero jej je preroč turška lani odjemala.

Poleg tega je poslalo mesto Belgrad te dni poslavljevalno adresno na ruski narod, ker se je vzdignil na boj za slobodo južnega Slavjanstva.

Vsacemu človeku, ki pozna bitje slavjanskega srca v današnjih za nas vse Slavjane odločilnih in velikih dnevih, mora jasno biti, da se Srbi teško in le s samozatajevanjem vzdržavajo od boja in da nedelavni ostajejo mej tem, ko veliki bratje Rusi na skoku stojé in srbski bratje Črnogorci krvavi boj vojujejo. Srbija je dolgo veljala kot jugoslovanski Pijemont. Če je v neravnem boji lani poglela, ne more se in ne sme se hladno odpovedati vsej bodočnosti. Letos je za njo podložje vse drugo. To in vse drugo razmišljanje Srhom ne bode miru dalo, da bodo sigurno zopet v boj stopili, kakor brž preide ruska vojska Dunav in prvič odločno porazi divje Turke.

Čisto razumljivo je bilo, da so Srbi bili mir sklenili in da so dozdej mirni ostali. Magjari, njih sovražni sosedje, so preveč na nje režali. Zarad tega, ker imajo Magjari na našo avstrijsko politiko zdaj še velik vpliv, in ker si Rusija pri izvrševanju svojega velicega slovanskega dela nij hotela nakopati sumnjivosti ali celo sovraštva naše monarhije, katerej je dobrohotna zaveznica, svetovala je sama Srbiji, naj iz tega obzira še nekaj časa miruje. To se je zgodilo. Ali, kakor smo prepričani, da narast Srbije in svoboda celega Balkana nij nobena nevarnost za našo avstrijsko monarhijo, tako se nam tudi več kot verjetno zdi, da udeležba Srbije pri vojni je samo vprašanje prav kratkega časa.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. junija.

Iz *Dunaja* se poroča 8. jun: Denes je bilo v navzočnosti cesarjeve izpitivanje cesarjeviča Rudolfa iz občnega in avstrijskega državnega prava in mejnarodnega prava. Cesar je bil zadovoljen z vspehom.

Vodja ustvovercev dr. *Herbst* je te dni na Dunaji imel javen govor o nagodbi z Ogersko. Iz njegovega govora se vidi, da bi ustavoverci najrajši sklep še odložili, ter da nameravajo tu in tam prenaresati.

Češka „Politik“ je dobila od spoštovanega narodnega češkega duhovnika izročeno okrožnico od kraljevigrškega škofovskega konzistorija, v katerej se nekako prepoveduje ali svari sv. maše brati za rusko zmago. — S takim protislovanskim postopanjem si višje duhovenstvo pri katoliških Slovanih, ki so in bodo prej ali potlej vsi vneti za brate ruske, ne bode nič pridobilo.

Rusinsko „Slovo“ meni, da so Magjari in Turki za to tako prijatelji ker sta oba, naroda enako surova, kakor kaže zgodovina.

Poljski časniki se ujedajo zoper Čehe in „ono frakcijo, ki z Riegrom drži“, ker so ti tako jasno izrekli v adresi na Aksakova svoje simpatije do Rusov. (Poprej Slovanom pravični dunajski „Vaterland“ je zdaj tudi protičeš postal.)

Iz **Pešte** pišejo, da je letos na Ogerskem za žito dobre letine pričakovati. Preračunjeva se, da bode za 30 milijonov v zlatu izvoznje.

Vnanje države.

Iz **Peterburga** glasi nekako skrivno oficijalen telegram: Poslaniki londonski, bečki in berlinski se vrnejo na svoja odločena mesta brez posebnih ukazov, da bi dogovore vodili. Ali oni imajo vendar nalog, povedati, da Rusija ne misli političnega predrugačenja orijentalnega zemljevida, temuž zboljšanje stanja kristijanov. Srbi se ne bodo v boj zvali. In tako dalje. — Vsemu temu nij dosti verovati, ker to je „diplomatski“ jezik. Bog daj srečo ruskemu slavjanskemu orožju, drugo samo pride.

Iz **Londona** se brzojavlja: Potrjuje se, da je ruski veliki knez Nikolaj dejal necemu zastopniku tuje države, da niti Bismark niti Derby ne bode Rusom ubranil marširati v Carigrad. Ali veliki knez je pristavil, da bodo Rusi tako kakor Prusi iz Pariza precej zopet iz Carigrada šli.

Angleži jezdišajo zdaj na sueckem kanalu. Tudi 8. je vlada v parlamentu naznala, da hoče ta vodotok čuvati, pa pristavila precej, da zarad tega ne pride do vojske, ker so tudi druge vlade interesirane za to, da se ohrani kanal odprt.

Iz **Pariza** se javlja, da je bila v petek obravnava zoper pariškega župana Duverdiera. Dolžen je bil, da je razžalil glavo državno Mac-Mahona. Obsojen je bil na petnajst mesecev zapora in 2000 frank. globe.

Iz **Berlina** poroča „Reichsanzeiger“, da je cesar Vilhelm prehladil se in da mora vsled tega v svojej sobi biti.

Domače stvari.

— (Vprašanje do c. kr. deželnega predsedništva.) Iz K. se „Sl.“ piše: Naš župan je prejel od okrajnega glavarstva 3. junija opoludne ukaz, spisan uže 26. maja, da mora do 2. junija do polu dne napraviti dva imenika volilcev ondašnje občine, ki bode za volitev deželnega poslanca v Trebnjem izbrala dva volilna moža. Občina šteje čez 2000 duš, in volilni red za Kranjsko jasno določuje, da na vsakih 500 prebivalcev pride en volilen mož. Drznemo si torej c. kr. deželno predsedništvo ponižno vprašati in prositi točnega odgovora: Ali se bode število voliteljev določevalo po postavni določbi, ali pa po volji okrajnih glavarstev? — Volilcem pa priporočamo, da naj povsod, kjer se kaj enakega namerava, sami volijo toliko izbiralcev, kakor doslej, pa ob enem deželnemu predsedništvu pošljejo pritožbo zoper samovoljno ravnanje okr. glavarjev.

— (Iz Rima) so se vrnil romarji, ki so bili od tukaj šli k papeževemu jubileju.

— (Cecilijsko društvo) ima 14. jun. prvi občni zbor.

— (Dramatična šola) prične 16. jun. t. l. in sicer za gospodičine vsak pondeljek, sredo in petek ob 6. uri zvečer, za gospode pa vsaki dan ob 1/2 7. uri zvečer v sobi dramatičnega društva. Podučevali bodejo pod nadzorstvom odborovim gospa Odijeva in gospodi Kocelj in Šmid, pri katerih naj se tudi učenke in učenci oglase.

Odbor dramatičnega društva.

Z ozirom na omenjeni oklic dramatičnega društva pristavljamo še željo, naj bi se oglašilo v to šolo prav mnogo gospodičin in gospodov. V njej se bo vsakateri vabil pravilni slovenski jezik lepo brati in govoriti, spozna-

val bo slovensko dramatično literaturo in učil se bo deklamovati, olikano zibati se in igrati. Dramatična šola je brez plač na. Obiskovalci te šole ne prevzemo nobenih dolžnosti proti društvu. Dramatičnemu društvu je uže zadostenje, ako po šoli širi spoznanje domače in slovenske literature v obče. Vendar pa računa društvo, da po dramatični šoli pridobi tudi novih moči za gledališke predstave, ker skušnja je pokazala, da oni, ki čutijo zmožnost za igro, prav radi vstopijo v kolo slovenskih dramaturgov, deloma iz patrijotičnega nagiba, da podpirajo odbor v težavni i za razvoj omike jako važni nalogi, deloma pa tudi lastno dalnje izobraževanje in ljubezen do umetnosti, delamo pa tudi, ker dramatično društvo igralce in pevce primerno dobro honorira.

— (Imenovanje.) Gospoda Križnič in Urbas, prvi profesor na učiteljskem izobraževališči v Kopru, a drugi profesor v Trstu, imenovana sta c. kr. okrajna šolska nadzornika, in sicer g. K. za Pazin in Pulj, a g. U. za koperski okraj.

— (Stoletnico) je praznovala včeraj 9. t. m. mestna ljudska šola v Celji.

— (Nabrala) se je za posestnike v okrajih Konjice in Šmarje, katerim je toča l. 1874 toliko škodila, velika svota 16.000 gld., katere je okrajni glavar celjski mej posestnike razdelil.

— (Poskušen umor.) V Červinjanu je prišel nek Kolono 80 let starega dr. Quarquallija prosit turšice. Ker mu je starček nij hotel dati, ga je napadel z nožem in ga 12krat ranil; na pomoč prišedšo hčer je tudi zabodel v roko. Nastali krik in upitje privabi hlapca, kateremu se je posrečilo po dolgem, hudem boju divjaka prepoditi. Še tisti dan se je zlobnež podal k červinjanski sodnji, katera ga je zaprla.

Razne vesti.

* (Nesreča.) Na Tirolskem, v Verglu, so trije dečki palili grmado, pa so padli v globok prepad in se vsi trije smrtno potolkli.

* (Letina) bode na Francoskem po nekaterih krajih baje prav posebno slaba.

* (Zločasta občina.) Občina Bereg na Ogerskem je postavila lesen velik križ in je zapisala pod njega v ogerskem jeziku, da bi ves svet vedel, kdo je križ postavil: „Naš gospod Jezus Kristus — je bil na križ pribit — na stroške občine Bereg 8. maja 1877.“

Poslano.*)

Dem Original-Correspondenten T. St. Veich bei Sittich ddo. 6. Juni.

Es hat Ihnen beliebt in die erwähnte, wahrhaftig originelle Correspondenz auch meine Person mit der Phrase „dem kleinen Volkswirthe“ à la V. C. Supan in die Feder zu bringen. Mein Herr! O welche unverschämte Keckheit! Jetzt, nach vielen Jahren, wo sich alle auf Grundlage eines tiefen ersten national-ökonomischen Wissens von mir so oft ausgesprochen und niedergeschriebenen Professionsurtheilen in so vollstem Masse manifestirten, jetzt wo endlich Alles nach Schutz der heimischen Arbeit, somit nach Brod schreit, jetzt noch haben Sie, unverbesserlicher Mensch, noch immer die freche Stirne, mich nicht in der Ruhe zu lassen, — da doch Alles so gekommen ist, wie es ich voraussagte. Wer ist nun National-Ökonom?

Mein erstes Buch wurde im Leipziger Katalog als vorzüglichstes Werk bezeichnet; über meine letzten handelspolitischen Arbeiten schreibt die „Deutsche Zeitung“ Nr. 1351 vom 27. Febr. d. J. „Reflexionen über die öster. Handelspolitik betitelt sich ein Buch, das den als Präsidenten der Laibacher Handels- und Gewerbekammer längst bekannten V. C. Supan zum Verfasser hat, die richtigen Grundsätze und der warme Patriotismus sind in weiten Kreisen aus des Verfassers im J. 1869 erschienenen Schrift: „Schutz der heimischen Arbeit“ bekannt, die weite Verbreitung, welche letzterer zu Theil wurde, sollten im öffentlichen Interesse auch die Reflexionen finden u. s. w.“ So die „Deutsche Zeitung“.

V. C. Supan.

*) Za obliko in zadržaj uredništvo ne odgovarja.

Tržne cene

v Ljubljani 9. junija t. l.

Pšenica hektoliter 12 gl. — kr.; — rač 7 gld. — kr.; — ječmen 4 gld. 80 kr.; — oves 4 gld. — 20 kr.; ajda 6 gld. 18 kr.; — prosa 5 gld. 20 kr.; — kornuza 6 gld. 40 kr.; krompir 100 kilogramov — gl. — kr.; — fižol hektoliter 7 gld. 50 kr.; masla kilogram — gl. 96 kr.; — mast — gld. 85 kr.; — špeh frišen — gld. 78 kr.; — špeh povojen — gld. 78 kr.; jajce po 2 kr.; — mleka liter 7 kr.; govednine kilogram 50 kr.; — teletnine 48 kr.; — svinjsko meso 66 kr.; — sena 100 kilogramov 2 gld. 50 kr.; — slame 2 gld. 50 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 6 gld. 50 kr.; — mehka 4 gld. 50 kr.

Dunajska borza 9. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	60 gld. 85	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	66	" 30 "
Zlata renta	72	" 30 "
1860 drž. posojilo	110	" 25 "
Akcije narodne banke	776	" — "
Kreditne akcije	142	" — "
London	125	" 35 "
Napol.	10	" 05 1/2 "
C. k. cekini	6	" — "
Srebro	111	" 25 "
Državne marke	61	" 65 "

Ohranitev zdravja

obstoji večidel v čiščenju in snažnosti sokov in krvi, ter v pospešitvi dobrega prebavenja. To doseči je najboljši in zdatnejši pripomoček:

Dr. Rosa oživljavno mazilo.

Dr. Rosa oživljavno mazilo zadostuje vsem terjatvam najpopolnejše, ono oživilja celo delavnost prebavenja, ustvarja zdravo in čisto krv, in život pridobi zopet svojo prejšnjo moč in zdravje. — Ono je za vse bolezni prebavenja, posebno za zarinjnost teka, kisto se riganje, napihovanje, bruhanje, želodčni krč, zastlženje, krvavico (zlato žilo), prenatlačenja želodca z jedili itd., gotovi in ozdravljivi pripomoček, kateri si je pridobil zaradi izvrstnega učinka v kratkem času splošno razširjenje.

Velika steklenica 1 gold., mala steklenica 50 kr.

Na stotine priznanjevalnih spisov je razporejenih. Razpošilja se na frankovane dopise proti poštne povzetku na vse kraje.

Steinbruch pri Pešti 18. julija 1875.

Veleštovani gospod!

Dolžnost mi je, da vam obznanjam o izredno ugodnem učinku dr. Rose oživljavnega mazila. Več časa me je namreč mučilo tako želodčno zlo, da sem samo najlažje jedi užival, a se nikdar nasititi mogel. Če sem le kaj več jedel, ali pa kaj mastnega užil, čutil sem težave in bolezni.

Rabil sem raznolična zdravila in sredstva, a vedno brez uspeha. Vaše izvrstno dr. Rose oživljavno mazilo mi je pa popolno zdravje dalo, in zahvaljevalje se vam najsrčnejše, prosim vas še itd. (pride naročba).

Spoštovanjem

Jože Kaspar.

V prijazno pozorjenje!

Da se ogne neljubim pomotam, naj p. n. naročniki povsodi izrečno: **Dr. Rose oživljavnega mazila** iz B. Fragnerjeve lekarne v Pragi zahtevajo, kajti zapazil sem, da se jemalcem marsikje, ako samo oživljavnega mazila zahtevajo, in ne izrečno: **Dr. Rose oživljavnega mazila**, kako ničvredno mešanico daje.

Pravo se oživljavno mazilo dr. Rose dobiva le v glavni zalogi narajalec B. Fragnerja, lekarna pri „črnem orlu“ v Pragi, ogel spornerske ulice št. 205—3.

V Ljubljani: pri lekarjih Gabriel Piccoli, Josipu Svobod, Erazmus Biršiču; **v Novem mestu:** pri D. Rizoliju, lekarju; **v Kočevju:** pri Andreju Braunu

Vse lekarne v Avstriji, kakor tudi večidel materijalne štacune imajo zaloge tega oživljavnega mazila.

Tamo se tudi dobiva:

Praško univerzalno hišno mazilo,

gotovi in poskušeni pripomoček za ozdravljenje vseh prisadev, ran in oteklin po 25 kr. in 35 kr.

Mazilo za oglušenje.

Poskušeno in zaradi mnogo zdravniških poskušanj znano kot najgotovejši pripomoček za ozdravljenje močno oglušeni, ter za pridobitev popolnem izgubljenega sluha. 1 steklenica 1 gold. av. vej. (76—7)

Razglas.

V četrtek 14. junija t. l. dopoldne ob 9. uri se bode

košnja mestnih senožeti

pod Tivolom očitno v najem oddala.

Mestni magistrat v Ljubljani,

6. junija 1877.

Vsem bolnikom, kateri bi v prav kratkem času bili radi rešeni od svojega trpljenja po tisočkrat dobro se izkazavšim zdravljem, se branje slavne, v 68 natisih izšle, 500 strani močne knjige: Dr. Airy's Naturheilmethode ne more dosti priporočati. Cena 60 kr. avst. velj. dobiva se po vsakej knjigarni, ali pa proti pošiljanju 12 pism. mark po 5 kr. tudi direktno od Richter's Verlags-Anstalt in Leipzig. Spričevala, katerih je v knjigi veliko tiskanih, so porok temu, da nihče ne bode nezadovoljen položil te ilustrirane knjige iz rok. Vspehi govoré! (330—15)

V najem se dá

na več let $\frac{3}{4}$ ure od Ljubljane, na *Sneberjih* v prav lepem kraju ležeče

letno stanovanje,

obsegajoče 3 sobe, kuhinjo in shrambo, potem več oblokanih magazinov, za vinske kupee pripravnih, konjski hlev in okolo hiše vrt in nekaj grunta. Izvê se več pri gospé *Marija Dougan*, poleg sv. Krištofa št. 4 v Ljubljani. (143—2)

Tuče.

8. junija:

Vropa: Schuller iz Trsta. — Schallaschek iz Idrije.

Pri Slonu: Kerner iz Dunaja. — Legat iz Ogerskega. — Heller iz Zagorja.

Pri Malici: Macler iz Dunaja. — Potočnik iz Tržica.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

izdeljuje **Gabriel Piccoli**, lekar na dunajske cesti v Ljubljani. Tudi najboljši in najcenejši pripomoček za čiščenje ust.

1 škatljica zobnega praška . . . 40 kr.
1 steklenica ustne vode . . . 60 kr.
(53—50)

Proti plači na obroke!

Oljnobarvene podobe in oljnate slike,

kot:

podobe svetnikov in genre-podobe, pokrajine, lovske slike in portrete

v lepih zlatih okvirih

v vrednosti od 20 gld. za le 1 gld. na mesec nad 20 gld. 2 gld. „ „

Onim, ki ves kup precej plačajo v gotovini, se cena pri-
lično zniža.

Tudi klavirji, gosli, gitare in citre

se prodajajo proti zmernim plačam na obroke pri

(115—2)

Ivanu Giontiniju.

Vabilo na naročbo.

Na občno željo odličnih hrvatskih in slovenskih rodoljubov začne v Zagrebu od 1. julija t. l. po dvakrat na mesec izhajati ilustriran

„Humoristički list,“

ki bode donášal v hrvatskem in slovenskem jeziku, ter v njima podredjenih dialektih proizvode jugoslovanskega humora.

„Humoristički list“ obsegal bo 8 velikih strani, ter velja:

Na Avstro-Ogerskem:	Zunaj Avstrije:
celoletno . . . 3 gld. — kr.	celoletno . . . 4 gld.
polletno . . . 1 „ 50 „	polletno . . . 2 „
četrtletno . . . 80 „	četrtletno . . . 1 „

Da zamoremo določiti število listov za prvi natis, prosimo vse prijatelje našega težavnega in za današnje razmere velevažnega podvzetja, naj pošljejo skrajno do 25. t. m. naročnino na

Administracijo „Humorističkoga lista“

(141—2)

v Zagrebu, Hica br. 745.

Restavracijo ljubljanske čitalnice

sem 1. dan t. m. v najem vzel, ali ker se je v njenih prostorih mnogo popraviti moralo, jo morem popolnem še le

jutri, v ponedeljek

zvečer odpreti slovesno s koncertom slavnoznane c. kr. vojaške godbe. — To naznanjaje se udano priporočam prijaznosti častitega ljubljanskega in z dežele v Ljubljano prišedšega občinstva se zagotovilo, da si bodem na vso moč prizadeval, vsreči zahtevam svojih gostov z izvrstno pijačo, okusnimi jedili in hitro in lepo postrežbo, ter tako pripomoči, da restavracija narodnega doma zopet postane to, kar je poprejšnja leta bila. (144—3)

Ferko Mihel.

Hiša na prodaj.

Hiša se prodaje

na *Mlinem v Bledu št. 50* s srenjskimi pravicami vred in z malim vrteem (v Zaki), 10 minut od Petranove gostilne oddaljenim. — Hiša stoji 10—12 sežnjev od jezera blizu Ješenakove hiše in Petranove gostilne ter se tudi lahko z malimi stroški v jako okusno preuredi.

Več o tej prodaji se izvê pismeno ali ustmeno pri posestniku

(147—1)

Anton Mandelcu.

Za vsako kupčijo pripravna.

Hiša na prodaj.

Hiša se prodaje

na *Mlinem v Bledu št. 46* s srenjskimi pravicami vred in z malim vrteem (v Zaki), 10 minut od Petranove gostilne oddaljenim. — Hiša stoji blizu ceste in komaj 6—8 sežnjev od jezera, in tudi prav blizu Ješenakove hiše in Petranove gostilne. Za mali denar se lahko popravi v najlepše stanovanje. — Več o tej prodaji se izvê pismeno ali ustmeno pri posestniku

(148—1)

Jakob Pazlarju.

Za vsako kupčijo pripravna.

Reelna, cela razprodaja!

Ker sem svojo **manufakturnega in modernega blaga prodajalnico** zaradi selitve prodal, naredil sem, dokler se vse

čisto novo asortirano skladišče blaga

ne izprazni, reelno razprodajo, in si dovoljujem, najudanejšje vabiti p. n. občinstvo k tej jako ceni kupčiji.

Spoštovanjem

L. Wallenko,

Ljubljana, mestni trg 7.

(116—3)